

hjemmel for, at et saadant Fællesmærke kan blive registreret i disse Lande, er der Udsigt til, at man kan faa Lurmærket registreret i forskellige andre Lande, f. Eks. Holland, Svejts, Italien, Portugal, Nordamerika og en Del af de engelske Kolonier. Jeg erkender fuldt vel, at det paahviler Ministeriet at søge Mærket beskyttet i videst muligt Omfang, og det er ogsaa Ministeriets Hensigt at medvirke dertil, saa vidt det staar i dets Magt. Men det maa ikke overses, at disse Forhold kræver ikke saa ganske faa Forhandlinger og adskillig Bekostning, og at det vil tage nogen Tid. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, hvad jeg tror, han mente, da han rettede disse Spørgsmaal, at hverken den Tid, det vil tage, det Arbejde, der skal gøres, eller den Bekostning, det vil medføre, skal afholde os fra at faa dette Lurmærke registreret i videst muligt Omfang. Vanskelighederne med Hensyn til Registreringen med Hensyn til Lurmærket bestaar for det første deri, at Lurmærket ikke er et almindeligt Varemærke, men et Fællesmærke, og nogen Lovgivning i saa Henseende har man ikke haft før i de senere Aar. Dertil kommer endvidere, at det foruden at være et Fællesmærke er et Kvalitetsmærke, og det medfører yderligere, at det samtidig skulde være et Garantimærke, saaledes at der altid var Garanti for Sundhedstilstanden og den uforfalskede Beskaffenhed af den Vare, man fik sendt med Lurmærket paa. Ministeriet vil derfor drage Omsorg for, at dette Mærke bliver beskyttet i videst muligt Omfang, samtidig med at det vil have Opmærksomheden henvendt paa, at det ogsaa bliver beskyttet indenfor vort eget Land, saaledes at man er ganske sikker paa, at de Varer, som bliver sendt ud af Landet med dette Mærke paa, ogsaa svarer til, hvad dette Mærke skal være Garanti for. I de to Spørgsmaal, som det ærede Medlem her har stillet, ser jeg derfor ikke alene et Ønske om at faa Besked med, hvordan hele denne Sag ligger, men jeg ser deri ogsaa en Opfordring til, at man rører lidt paa sig i Landbrugsministeriet i Retning af at faa denne Sag optaget, saaledes som det er Landet bedst tjenligt.

Forsvarsministeren (P. Munch): De Bemærkninger, som to ærede Medlemmer har rettet til mig med Hensyn til Spørgsmaalet om Søofficererne, har allerede fundet Besvarelse fra Trafikministeren. Ogsaa jeg finder, at en Attest for Søoffi-

cerernes Dygtighed til at sejle i og for sig er overflødig, og det forekommer mig derfor, at de gentagne Anmodninger om en Art Attest af denne Karakter er en Smule mindre vel anbragte. Det er sikkert den almindelige Opfattelse, at Søofficererne herhjemme i Dygtighed staar Maal med Søofficererne i andre Lande og med den private Sømandsstand, og jeg kan ikke se nogen som helst Grund til at nære nogen Tvivl om, at denne Opfattelse er rigtig.

Det ærede 3die Medlem for 9de Kred (Stilling) gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til Musikernes Stilling, som han meget beklagede. Jeg erkender, at deres Stilling efter Loven af 1911 er af en meget uheldig Karakter, og hele det Forhold, som derved er opstaaet, er højst beklægeligt. Desværre kan det ikke klares saa let, som det syntes, at det ærede Medlem tænkte sig. Det ærede Medlem henviste mig nemlig til en Bevilling paa 25,000 Kr., som findes paa Finansloven, og opfordrede mig til at benytte denne til at bøde paa de uheldige Forhold for Musikernes Vedkommende. Men den Udvej, som ligger deri, er allerede benyttet. Hvis det ærede Medlem efterser Statsregnskabet for 1912—13, vil han der se, at af de 25,000 Kr. benyttes det Aar saadant noget som 20,400 Kr.; ogsaa for det indeværende Aar er Beløbet saa godt som udnyttet, og de 25,000 Kr. vil da ingenlunde kunne hjælpe til at klare Vanskelighederne for Musikernes Vedkommende. De tre Hovedkrav, man stiller fra Musikernes Organisations Side, kan ikke opfyldes uden en Lovforandring. Der er Krav derimellem, som vistnok er rimelige, og som jeg vedblivende skal overveje Muligheden af at faa opfyldt gennem Lovforandring, men jeg har ikke ment i indeværende Aar at kunne fremsætte Lovforslag om dette Spørgsmaal, derimod skal jeg naturligvis tage Sagen under velvillig og interesseret Behandling i de nærmest kommende Tider.

Harald Jensen: Jeg finder Anledning til at bringe den højtærede Trafikminister en Tak for hans Udtalelser, der lader skimte Muligheden af, at den Sag, jeg berørte, i en nær Fremtid kan blive realiseret. Der er ganske vist tidligere givet mig lignende Løfter. Aar efter Aar har man fra Ministeriets Side sagt, at nu skulde denne Sag blive taget op, og det har en Gang endog været saa vidt fremme, at der med Hensyn til Godsbanegaarden i Aarhus har foreligget et Lovforslag, lige-